

İman Gönül Ferahlığı, İmansızlık İse Stres Ve Sıkıntıdır
Gönderen Kadir Hatipoglu - Şubat 10 2021 09:45:29

İman Gönül Ferahlığı, İmansızlık İse Stres Ve Sıkıntıdır
"Allah, her kimi doğruya erdirmek isterse onun gögsünü İslam'a açar. Kimi de sapırmak isterse, onun da gögsünü göge çikiyormuşçasına daraltır, sıkar. Allah, inanmayanlara azap (ve sıkıntı) işte böyile verir." (En'acirc;m, 6/125) İman, insanın Allah ile kendisi ve kânat arasındaki ilişkiyi görebilmek ve Allah ile irtibat kurabilmektir. Mümin bir insan, etrafına baktığında gördügü her şeyin ona Allah'ı hatırlaması gibi meydana gelen her olayın da Allah'ı bilgisi ve yaratması dışında olamayacağını bilir. Dolayısıyla mümin başına gelen sıkıcı veya sevindirici bir olayı bu bakış açisıyla değerlendirir. Her iki durumda da Allah'ı kendisini imtihan ettiğini bilir. Bunun için kötü olaylar

karşısında karamsarlığa ve endişeye düşmeden, iyi olaylar karşısında da şımararak azip sapmadan mümine yakışan olgun tavır ve davranışları sergiler. Gerçekte bu durum her halükârda mümin için gönül ferahlığı, inanmayan için ise karamsarlık, telaş, endişe, şımarıklık veya azgınlığın sebebi oluverir. Yaratılışımız itibariyle zayıf ve aciz olduğumuzdan hayatımızın her anında birtakım problemlerle karşılaşmamız kaçinilmazdır. İnanan insanlar olarak bu problemler karşısında Allah’tan yardım diler, O’na sığınır ve O’na güveniriz. Her şeyin ancak kendi izin ve iradesiyle meydana geldiğine inanırız. Şüphesiz, kudret sahibi yüce bir varlığa dayanmamız bizi güçlü ve huzurlu kılar. Bu gerçeğe işaret eden yüce rabbimiz kendisinin bize yardım etmesi durumunda hiçbir gücün bize galip gelemeyeceğini, bizi yardımsız bırakması durumunda ise kimsenin bize yardım edemeyeceğini ifade ettikten sonra inanan insanların kendisine tevekkül etmesinin gerektiğini bildirmektedir.

اِنْ
يَنْصُرْكُمُ اللهُ فَلاَ
غَالِبَ
لَكُمْ
وَاِنْ
يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا
الَّذِى
يَنْصُرُكُمْ مِنْ
بَعْدِهِ
وَعَلَى
اللهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ “Allah size yardım ederse, sizi yenecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, ondan sonra size kim yardım edebilir? Mü’minler, ancak Allah’a tevekkül etsinler.” (Âl-i İmrân, 3/160) Bu itibarla her türlü darlık ya da genişlik her an Rabbimizi hatırlımızda tutmamız, her şeyin O’nun bilgisi ve yaratmasıyla meydana geldiğini bilmemiz

اَلَّذِينَ
اَمَنُوا
وَتَطْمَئِنّ
ُّ
قُلُوبُمْ
بِذِكْرِ
اللهِ اَلاَ
بِذِكْرِ
اللهِ
تَطْمَئِنُّ
الْقُلُوبُ
“Onlar, inananlar ve kalpleri Allah’i anmakla huzura kavuşanlardır. Biliniz ki, kalpler ancak Allah’i anmakla huzur bulur.” (Ra’d, 13/28) مَآ
اَصَابَ مِنْ

مُصِيبَةٍ
فِى
اْلاَرْضِ
وَلاَ فِى
اَنْفُسِكُمْ
اِلاَ فِى
كِتَابٍ مِنْ
قَبْلِ اَنْ
نَبْرَاَهَا
اِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللهِ
يَسِيرٌ “Yeryüzünde ve
kendi nefislerinizde uğradığınız hıçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir
kitapta (Levh-i Mahfuz’da) yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah’a göre
kolaydır.” (Hadîd, 57/22)
لِكَيْلاَ
تَأْسَوْا
عَلَى مَا
فَاتَكُمْ
وَلاَ
تَفْرَحُوا
بِمَآ
اَتَيكُمْ
وَاللهُ لاَ
يُحِبُّ
كُلَّ
مُخْتَالٍ
فَخُورٍ “Elinizden çıkana
üzülmeyesiniz ve Allah’ın size verdiği nimetlerle şırmarmayasınız diye
(böyle yaptık.) Çünkü Allah, kendini beğenip övünen
hiçbir kimseyi sevmez.” (Hadîd, 57/23) mutluluğumuz ve gönül
huzurumuzun temel kaynağıdır. Bu itibarla gündelik hayatında yüce Allah ile irtibatını
koparıp, O’nu hatırlına getirmeyenler, nefs ü hevâ ve arzularının peşinden
sürüklenip gidenler, gönül ferahlığı değil, sıkıntı, darlık ve stresli bir ruh
hâline mahkûm olurlar. Bu insanların her türlü çabasına rağmen
mutluluk ve gönül huzuru sanki onlardan kaçmaktadır. İnsan bazen bu huzur
arayışının peşine düşerek onu şeytan işi işlerde bulabileceği gafletine düşer,
böylece, nefis ve şeytanın esiri olabilir. Oysa nefis ve şeytanın peşinden gitmek, huzuru
içki, uyuşturucu, yapay eğlencelerde aramak vicdanlarındaki derin istirabı dindirmeye
çare olmaz; bu istirabı daha da artırır. Mümin bir kimsenin sahip olduğu iman
kaynaklı basiretten yoksun insanlar, kâinattaki her türlü varlık ve olay ile Allah
arasındaki münasebeti kavrayamadıklarından Allah’ın rahmet ve yardımından
mahrum olurlar. Kendilerini yalnızlığa ve huzursuzluğa mahkûm ederek strese
düşerler. Yüce Rabbimiz kendisini tanımak ve hatırlamaktan yüz
çevirenleri sıkıntılı bir yaşamın beklediğini bildirmektedir.
وَمَنْ
اَعْرَضَ
عَنْ ذِكْرِى

فَاِنَّ لَهُ
مَعِيشَةً
ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ
الْقِيَمَةِ
اَعْمَى “Her kim de benim zikrimden
(Kur’an’dan) yüz çevirirse, mutlaka ona dar bir geçim vardır. Bir
de onu kiyamet gününde kör olarak haşrederiz.” (Tâ hâ,
20/124). Ayrıca, yüce kitabımda, inançsızlığı tercih ederek şeytanın peşine takılan
ve hevasına uyan bir kişinin içdünyasında yaşadığı kararsızlıklar, gelgitler ve
tatminsizlikler, dilini çıkararak devamlı şekilde heyecanla soluyan bir köpeğin
manzarasıyla tasvir edilmektedir. وَاتْلُ
عَلَيْهِمْ
نَبَاَ
الَّذِى
اَتَيْنَاهُ
اَيَاتِنَا
فَانْسَلَخَ
مِنْهَا
فَاَتْبَعَهُ
الشَّيْطَانُ
فَكَانَ مِنَ
الْغَاوِينَ
“Kendisine âyetlerimizi verdigimiz hâde, onlardan sıyrılıp da şeytanın kendisini
peşine taktığı, bu yüzden de azgınlardan olan kimsenin haberini onlara anlat.”
(Arâf, 7/175). وَلَوْ
شِئْنَا
لَرَفَعْنَاُ
بِهَا
وَلَكِنَّهُ
اَخْلَدَ
اِلَى
اْلاَرْضِ
وَاتَّبَعَ
هَوَيهُ
فَمَثَلُهُ
كَمَثَلِ
الْكَلْبِ
اِنْ
تَحْمِلْ
عَلَيْهِ
يَلْهَثْ
اَوْ
تَتْرُكْهُ
يَلْهَثْ
ذَلِكَ

مَثَلُ
الْقَوْمِ
الَّذِينَ
كَذَّبُوا
بِاَيَاتِنَا
فَاقْصُصِ
الْقَصَصَ
لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ
”Dileseydik o yetlerle onu elbette yüceltirdik. Fakat o,
nyaya saplanıp kaldı da kendi heva ve hevesine uydu. Onun durumu köpeğin
durumu gibidir: Üzerine varsan da dilini sarkıtıp solur; kendi hâline bırakın da dilini
sarkıtıp solur. İşte bu, yetlerimizi yalanlayan toplumun durumudur. Şimdi onlara bu olayları
anlat ki düşünler.” (Arâf, 7/176). Sonuç olarak diyebiliriz
ki iman etmiş olmak insan için kararlılık ve gönül huzuruna, inançsızlık
ise gönül darlığı, stres ve sıkıntıya giden yoldur. Y. Seracettin BAYTAR

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)